

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

гр. Пловдив, бул. "Шести септември" № 167, тел. 032/656 101; тел./fax 032/656 104

e-mail: pvapelsad@dir.bg; web site: www.apelsad-pd.bg

СТАНОВИЩЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ

На 19.06.2015 г., в зала № 1 на Апелативен съд – Пловдив, беше проведена среща – дискусия на съдии от Апелативен район Пловдив за обсъждане на предложенията за изменение на Закона за съдебната власт.

На 21.06.2015 г. в електронното издание на списание „Правен свят“ беше публикувана статия с надзаглавие „На дискусията по промените в ЗСВ в Пловдив“, заглавие „По-големите правомощия на общите събрания щели да скарат съдиите“ и подзаглавие „На срещата говорели предимно председатели, които критикували ограничаването на броя на мандатите“. Изнесеното в статията представлява непълен и некоректен преразказ на проведената дискусия. Възприетият от авторите избирателен подход да цитират части от направените изказвания и то само на председатели и на заместник – председатели на съдилища, променя коренно техния смисъл. Само на административни ръководители са приписани изказвания, направени от други съдии, участници в дискусията.

Искам да припомня, че срещата беше организирана по инициатива на Върховния касационен съд и Министерство на правосъдието. На нея присъстваха Председателят на Върховния касационен съд г - н Лозан Панов, членовете на Висшия съдебен съвет г – жа Юлияна Колева, г- жа Галя Георгиева и г – н Димитър Узунов, министърът на правосъдието г - н Христо Иванов, заместник – министъра на правосъдието г – н Петко Петков.

За срещата бяха информирани и в нея участваха съдии от всички общо 34 съдилища в Апелативен район Пловдив, които пожелаха това.

Провеждането на срещата беше оповестено на медиите и техните представители имаха възможност да присъстват, както на откриването, така и по време на цялото обсъждане.

С оглед избягването на всякакви минали, настоящи или бъдещи интерпретации на съдържанието на направените изказвания и на дебат, който се основава на непълна или некоректна информация, приложено изпращам Ви копие от стенографския протокол на срещата. Същият е публикуван в сайта на Апелативен съд Пловдив и на всички окръжни и районни съдилища в неговия район.

23.06.2015 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН
СЪД ПЛОВДИВ:
/МАГДАЛИНА ИВАНОВА/

ПРОТОКОЛ

Дискусия по предложенията за изменение на ЗСВ

Днес, 19.06.2015 г., в зала № 1 на Апелативен съд гр. Пловдив, се проведе дискусия по предложенията за изменение на Закона за съдебната власт.

Присъстваха: Председателят на ВКС – Лозан Панов, членовете на ВСС Галя Георгиева, Юлиана Колева, Димитър Узунов, министърът на правосъдието – Христо Иванов, зам. - министърът на правосъдието – Петко Петков, председателят на Апелативен съд Пловдив – Магдалина Иванова, както и съдии от всички общо 34 съдилища в Пловдивския апелативен район.

Събранието започна в 14:30 часа.

Г-ЖА МАГДАЛИНА ИВАНОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Добър ден, колеги! Добре дошли на днешната среща-дискусия по предложенията за изменение на ЗСВ. На нея присъстват съдии от всички съдилища в района на Пловдивския апелативен съд: съдии от Апелативен съд Пловдив, съдиите от 6-те окръжни съдилища в Апелативния район – Пловдив, Стара Загора, Пазарджик, Хасково, Смолян и Кърджали, и още 27 районни съдилища. Позволете ми от Ваше и мое име да кажа „Добре дошли“ на нашите гости: на Председателя на ВКС г-н Лозан Панов; на членовете на ВСС – г-жа Галя Георгиева, г-жа Юлиана Колева и г-н Димитър Узунов, на министъра на правосъдието – г-н Христо Иванов и заместник-министъра на правосъдието – г-н Петко Петков. Аз Ви благодаря, че отделихте днешния петъчен следобед за тази дискусия, която е важна. Съдейки по броя на присъстващите, мога да отбележа, че срещата е важна и за всички Вас и, за да не Ви отегчавам и за да остане време за дебати и

ползотворна дискусия, давам думата на г-н Лозан Панов. Само преди това да Ви кажа още нещо. Всички сте получили анкетни листове, подготвени от г-жа Юлиана Колева – председател на Правната комисия към Висшия съдебен съвет, които трябва да бъдат попълнени и предадени след края на дискусията на нашите служители. Благодаря за вниманието!

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС:

Ще си позволя да стана.

Уважаеми господин министър, заместник-министър, членове на ВСС и колеги! Благодаря за отделеното време за тази дискусия. Това е първата дискусия относно изменение на ЗСВ. Ще започна с това, че реформата няма как да се състои без законодателни изменения и без взаимодействието на изпълнителната и съдебната власт. Предстоят поредица от други срещи в София, Бургас, Варна и Велико Търново. Първата е тук. Благодаря за отделеното време, защото е важно това, което сметете, че трябва да кажете и трябва да се промени. Това е дискусията, това е идеята, а добрите идеи трябва да се реализират. Затова Ви приканвам – недейте да мълчите. Това е дискусия, в която да се обсъдят проблемите. Задава ми се въпросът „Ще бъдем ли чути?“ Това, което Вие кажете, ще бъде анализирано. Министърът е диалогичен и ще бъдат обобщени Вашите мнения, за да се получи важното развитие в реформата на съдебната система. Във ВКС породиха дискусия много от предложените институти, дискутират се тези въпроси за постоянните комисии, като също се провеждат и Общи събрания на много теми. Тук са колеги на ниво Районен, Окръжен и Апелативен съд. Съзнавам, че Законът за съдебната власт няма отношение към бързината на правораздаването, но искаме да чуем Вашите аргументи, познания и мнение към промените. А дали ще бъдем чути? – ще бъдем, сигурен съм в това. Нашето присъствие е за това. Само ще Ви помоля – нека да не става говорилня, а да се изслушваме. Това бих искал да кажа. С това ще започна. Предлагам да не скачаме от тема на тема, а да довършваме дискусията към един въпрос и тогава да преминаваме към друг. Благодаря Ви!

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ – МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО:

Благодаря за гостоприемството, благодаря за проявения интерес към темата. Извинявам се за закъснението заради ремонтите по автомагистралата. На първо място искам да отбележа, че законопроекът,

който имате заедно с пакета от предложения, са отправна точка за дискусия. Ние заедно ще обиколим всички апелативни райони. Дискусията ще продължи, докато има какво да се каже. Моето намерение е не просто сега да мина през тези 6 срещи, а да има време да осмислим някои неща. Нормативният срок от две седмици е минал, но трябва да се осмисли и формира мнението. Централният въпрос е начинът, по който се управлява съдебната власт. В този смисъл ще бъде важно да чуем Вашата гледна точка. Има и теми, които не са предмет на тези законопроекти – натовареност, състояние на сградния фонд, процедурни правила и т.н., но това не означава, че другите теми не са приоритет за нас. Искам да ви убедя, че ВСС взима присърце всички тези въпроси. И аз се надявам да можем да отговорим на тези въпроси. Има много неща, които трябва да се променят в НПК и ГПК. В разговорите с господин Панов и господин Цацаров сме отправили покана да дойдат заявки за областите, където трябва да се направят промени и да пристъпим към работа по тях. Топката сега е в полето на съдебната власт, но ние сме готови да подкрепим всички усилия в тази посока. Централните въпроси са за управлението и искам да привлека вниманието Ви за Вашето мнение за съдийското самоуправление, което е централен приоритет на стратегията. Политическата оценка, от която изхожда изпълнителната и законодателната власт е, че начинът, по който следва да се върви към повече доверие в магистратската и съдебната общност, това е, че в съдебната власт трябва да има повече доверие, че сама може да реши своите проблемите. Искам да чуя варианти за участие в тези форми, разделение на правомощията на председателите на съдилищата, участие в общи събрания. Важно е да чуем каква е Вашата готовност за това, в каква степен е приемливо това разделение, да не се откажем от идеята за съдийско самоуправление. Съдебната система има ресурси да реши проблемите, които стоят пред нея. Иска ми се да решим как точно да стане това. След като минем през тези дискусии, ще оформим проект, който пак ще бъде обсъден. Нека да изпълним със съдържание диалога, да чуем мнението Ви и ще оформим публичен проект. Благодаря за вниманието!

**Г-ЖА МАГДАЛИНА ИВАНОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
ПЛОВДИВ:**

Колеги, откривам дискусията за изразяване на мнения и становища по Проекта за изменение на Закона за съдебната власт. Искам да уточня,

че има две секретарки с подвижни микрофони, които ще бъдат давани на желаещите, за да се чуваме добре. Ще помоля всеки, който се изказва, да съобщава имената си, длъжността и съда, който представлява. С оглед на задължението да изготвим обобщено становище на мненията, в залата има и двама съдебни служители, които стенографират, за да бъдат отразени правилно Вашите становища, които очакваме да чуем.

Г-Н ИГНАТ КОЛЧЕВ – ЗАМ. - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД СМОЛЯН:

Уважаеми господин председател на ВКС, членове на ВСС, господин министър и зам.-министър, колеги! В началото ще кажа, че трябва да се създаде правна комисия за програмата на така изготвения проект на Министерство на правосъдието. По този начин програма отразява знанията на програмистите. Ако сте с добри намерения наистина, моля да се вслушате в някои недомислици в текстовете, което говори за непознаване на системата и недобросъвестност. Първо, ще обърна внимание на текста на чл. 9, ал. 1 – „разпределението на делата се извършва по случаен избор, чрез електронно устройство и информационна схема, приета от съответната колегия на Висшия съдебен съвет по реда на постъпването им“. Искам да кажа, че този текст е ясен само на автора. Приемам, че се касае за информационната система, точно информационните стандарти да бъдат определени от ВСС, като същевременно продуктът трябва да се интегрира в системите. Този продукт би могъл да бъде използван за целите на статистиката. Но е ясно, че не е фискално устройство. Според мен не са необходими електронни устройства и това няма да е ефикасно.

По-нататък. По отношение на текста относно провеждане на общото събрание на съдиите – в чл. 79, ал. 2 се създава нова т. 2 за правомощията на това общо събрание. А именно „Общото събрание одобрява предложенията на председателя на съда за назначаване на негови заместници измежду съдиите от съответния съд“. Първо, искам да отбележа, че председателят на съответния съд кандидатства на конкурс с концепция и следва сам да избере своите заместници, тъй като той носи отговорността за реализацията на концепцията си и подлежи на атестация. Не разбирам общата идея, освен че това е препоръка на Европа. Според мен, председателят трябва да има това право да си избира заместниците, а не да е ограничен от решението на общото събрание. Имам забележка

към текста относно предоставените права на общото събрание, при наличие на 1/3 от състава му да може да приема решения, които са прерогатив на председателя. За тези решения кой ще отговаря? Няма да е председателят. И те биха могли да бъдат в пълно противоречие със стратегията на председателя за управлението на съда. Да не изключваме възможността няколко човека да диктуват положението, така че програмата на административния ръководител да не бъде реализирана. Сметнете 1/3 колко са и става страшно. Как административният ръководител ще реализира програмата си? Относно определяне на етичните правила за съдебните заседатели, записани в т. 6 на чл. 79, е хубаво същите да се унифицират, защото в един съдебен окръг е едно, в друг – друго. В никакъв случай не мисля, че това е работа на общото събрание да ги определя.

Относно функциите на председателя на окръжния съд, разписани в чл. 86, ал. 1, т. 8 – „председателства съдебни състави от всички отделения, когато има отделения, при спазване на принципа на случайния подбор при разпределението на делата“. Тя съществуваше и за председателите на районните и апелативните съдилища. Тази разпоредба я имаше и преди и не се спазва. За какво ни трябва да хвърлим един наказателен съдия да влезе в едно гражданско дело и двама адвокати да му гледат сеира и защо лично председателят да е в мое дело? Това по-добро правосъдие ли е? Категорично не е необходимо да дадем възможност да стават тези неща. Предлагам тази норма да не намери място. Председателят си има заместници. От тях получава информация какво се случва в отделенията. Относно т. 11 на чл. 86, ал. 1 – „командирова съдиите, определени от общото събрание, при условията на чл. 81, както и държавни съдебни изпълнители и съдии по вписванията в района на окръжния съд при условията на чл. 274 и 290“. Знаем защо този текст съществува. При нормативна хипотеза за дългосрочно командироване да взема становище в съдилищата, където има един, двама съдии и, според мен, не е необходимо това да става от общото събрание. Това е несериозно. Съдиите работят, за да правораздават, а не да заседават като общо събрание, което решава аз да гледам, примерно гражданско дело и т.н.

Не е ясно за председателя на съда и неговите заместници за ограничаването им в два мандата да бъдат заместник - председатели, а също и ограничаването на мандата на председателите. Това са неща за големите съдилища, респективно за София. В страната, в малките

съдилища, например, до преди няколко месеца в Маданския районен съд, където имаше един съдия, председателят изпълняваше функциите и на съдия. След три месеца мандатът му изтича и не може да продължи да бъде председател, но няма и желаещи. На председателя на Районен съд Златоград ще му изтече мандатът, но няма и никой желаещ, защото младшата съдийка, която отиде там да работи и стоеше на куфарите си, за да тръгне за Благоевград, не желае. Защо да бъдат председателите избирани само за един мандат? За София това може да е решение, но в страната не е така. Кому е нужно да бъде само един мандат? За зам.-председателите е логично същото, но не искам по този въпрос да говоря, тъй като съм заместник-председател на Окръжен съд Смолян и за да не каже някой „той брани личен интерес“. Те започват мандата си при един председател и продължават при друг председател, ако е съгласен, подкрепя ги и после мандатът ти свършва. Това решение спрямо заместниците беше прието по-рано и отменено, като неудачно. Защо отново възпроизвеждаме нещо неработещо?

Чл. 169, ал. 3, т. 2 - за избора на председатели на ОС. Това касае и другите съдилища. Можете ли да си представите нещо? Как колегата от Стара Загора ще познава съдия Прахова, примерно. И ако искам тя да не стане председател на Смолянския съд? Това е крайно неудачно. Как ще се съберат и доближат познанията и концепциите си хора, които не се познават. Какви впечатления имаш от работата на човек, когото не си виждал. Те няма да се сработят, защото не се познават добре. Пак повтарям, това е крайно неудачно. Тази норма няма да сработи, защото колегите не се познават. Същото се отнася и за общото събрание на съдиите от висшестоящия съд, но това беше вече предлагано в предишен закон и е отменено. Моля помислете върху това. Благодаря!

Г-Н ИВАН КАЛИБАЦЕВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РАЙОНЕН СЪД ПЛОВДИВ:

Уважаеми колеги, започвам темата за председателите и техните права и ще допълня някои неща. Самоуправлението в съда е много сериозна тема и принципът за демокрация изисква такова нещо. Ние, като ръководители /говоря за себе си като такъв/, а и хората, с които контактувам и комуникирам, в никакъв случай не се смятам за авторитарен ръководител. Ние сме свързани с мнението на колегите и това всъщност трябва да е полезно за всички съдии, за да си вършим работата като такива. Предоставянето на по-големи права в работата на общите събрания на съдилищата биха създали някои противоречия.

Представете си общото събрание с разпределение между съдиите на 26 граждански съдии и 20 наказателни съдии. При това разпределение, например, гражданските съдии решават да увеличават бройката си и те имат достатъчно гласове, за да го направят. По този начин се създават групи, съдийски партии и това ще доведе до разделение между съдиите. Имаме един ръководител, който отговаря за общата администрация и управлението на съда. Този човек се явява на конкурс Всеки желаещ си подава документите, изготвя концепция, защитава я пред ВСС и, ако неговите идеи бъдат приети за правилни, получава доверие. Той си избира екип и прави всичко възможно неговите идеи да бъдат реализирани. Какво значи колективно да го подкрепят? Ограничаването на правомощията на председателя ще направи от него едно лице като форма на визуален контакт. Това означава, че той се явява като лице – форма на визуален контакт, като юридическо лице, което представлява съда. Но всички останали възможности изчезват. Важно е да се отбележи, че желанието да бъде ограничен председателят ще доведе до огромни грешки и правомощия на съдебния администратор – чл. 357, ал. 7. Проблемът на тези разширени правомощия на съдебния администратор е в колизия с останалите закони. Възниква сериозно въпросът по отношение на функцията му на работодател. По принцип председателят назначава съдебния администратор, след провеждане на конкурс. Говоря за Районен съд Пловдив. Той представлява съда. По отношение на функциите му и назначението на служители, представлява съда. Като се изземат функциите на председателя, тогава може да няма председател. Идеята за самоуправление е водеща, но по този начин, както е написано, е необходимо да има само общо събрание на съответния съд и съдебен администратор без председател. Той не е достатъчно ръководител, за да отговаря за дейността на общото събрание с мнение и общото събрание може да вземе решения, без значение дали са правилни или не. Могат да бъдат взети на практика всякакви решения. Какъв е смисълът тогава от конкурси? И смятате ли, че съдиите се интересуват от това как се формира бюджетът на съда, как се стига до закупуване на нова техника, нови бюра, за битовите проблеми и т.н., а относно работата на администратора никой не се интересува. Магистратите се интересуват да могат да си разгледат делата, да им бъде осигурена техника, секретари, деловодители и съответно бързина на правораздаването. С разделението съдебният администратор да назначава и освобождава от длъжност съдебни служители смесваме категориите работодател с функциите на друго лице.

Смесването на функциите не е разпределение. Може би е допусната някаква неточност. На председателя се вменява да организира работата на съдебните заседатели. По този начин самоуправлението не се нуждае от председател, а само от съдебен администратор и общо събрание и по този начин няма кой да носи отговорност. По този начин председателят не е нужен и можете да премахнете чл. 81, ал. 1, т. 1. Съдебният администратор е административен ръководител, организира работата на съдебните помощници, изготвя програмни решения и т.н., като смятам, че тези правомощия са много разширени. Поставям този проблем много сериозно и искам да попитам смятате ли, че един такъв служител, който е без мандат и ограничения, не е отговорен и не зависи както от председателя, така и от съдиите, може да бъде контролиран? Дори комисиите според мен са без контрол. Съдебният администратор може да прави каквото си иска и това може да създаде сериозни проблеми по организацията на работата на съдиите. Един съдия не може да изисква от съдебния администратор да се разпорежи да реши битов проблем и това го прави абсолютно безконтролен. Връзката между съдиите, председателя и съдебния администратор е загубена в този проект. Самоуправлението е важно, но трябва да се помисли точно за съдебния администратор и от реалната необходимост дали да има нужда от председател или не. В цял свят инвестират в ръководните кадри. Всеки ръководител има необходимост да се адаптира, да намери начин, по който да организира правилно бюджета, човешкия ресурс, да обсъди своите идеи за по-добро развитие. Всеки ръководител има необходимост от една година, за да има възможност да намери къде какво се прави, да разбере как да управлява човешкия ресурс Следващата година той започва да експериментира и да търси баланс. С всеки един човек трябва да намери правилен, индивидуален подход, да добие умения в практиката. Голяма част от тези умения не са по рождение. На третата година той може да се почувства сигурен и способен за това и да търси положително развитие в определена посока. Оказва се, че ние сме част от проблемите в системата, които трябва да бъдат решени. И се цели да не бъдем ръководители два мандата. Ако смятате, че е така, тогава направете председател на 6 месеца, да правим експерименти и да избираме всеки желаещ, ако е прав като идеи и неговата идея да бъде приета и той да бъде избран. Защо трябва да бъде ограничаван председателят в мандата, като например един кмет не е ограничаван колко мандата може да бъде кмет. Министърът – също, депутатите – също. Явно проблемът се явява в ръководните кадри в

съдебната система и аз си мисля, че ние сме проблема. В момента има абсолютно демократични избори. Ако един човек е по-способен от друг, представя идеите си, те се приемат и той заема мястото на предходния. Но всички тези идеи в проекта до къде довеждат? С ограничаване правомощията на председателя може да изпаднем в колапс. Общото събрание не се ангажира с административна дейност и ограничаването на председателя ще доведе още повече до апатия, а впоследствие и до анархия. Не се забелязва ограничаване при ръководителите на прокуратурите. Не мислите, че ръководните кадри трябва да се губят, нали? Не смятам себе си за номенклатурчик. Може да съм заченат по време на социализма, но целият ми съзнателен живот е във времето на демокрацията и в никакъв случай не съм номенклатурчик.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Относно въпросите от двамата колеги. Самоуправлението и поставеният въпрос от г-н Калибацев за лидерството притеснява, че не се търси баланса на самоуправлението, а конкретно лице и начин на управление. Изграждането на кадри е действително сложно. Ние търсим баланса между самоуправление, лидерство и т.н. Въпросът е да поведеш, но да носиш и отговорност. Моля да чуем мнение и от колеги, които са редови съдии, за да не стане така, че само началници вземат думата. Да чуем мнението на всички.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Принципният въпрос е за съотношението между общото събрание и председателя. Ще съобразим конкретния текст относно функциите на общото събрание и председателите. Аз не бих описал нашия подход, че председателите са проблем, а недостатъчното участие на всички съдии в управлението. Така, както го описа г-н Калибацев, се вижда, че няма интерес от останалите, освен от председателя и затова е необходимо да променим нещата, така че повече съдии да участват. Правилно отбелязахте по отношение на прокуратурата. Съдиите не могат да имат началници в йерархична подчиненост и това е част от структурирането на независима система от съдилища. Възможно е да се окаже, че за съдиите в страната тези принципи, които се опитваме да предложим, не са приемливи. Но нека да не отписваме колективното вземане на решения, по този начин според мен няма анархия, а демокрацията е по-голямо участие на колектива, но ако това е неприемливо, то няма да се случи. Но

не всеки модел е толкова лош, нито означава, че лидерството е отричано. Идеята е председателите да мобилизират колегите си. Всеки вариант има своите позитиви и негативи, но това е логиката. Благодаря!

Г-ЖА МИГЛЕНА ТЯНКОВА – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД ХАСКОВО:

Проблемите на софийските съдилища не са наши проблеми. Ние се виждаме ежедневно, ние комуникираме ежедневно, а не като софийския съд да не могат да се съберат. Цели се, явно, промяна в София, но техните проблеми не са наши. Благодаря!

Г-Н СТАНИСЛАВ ГЕОРГИЕВ – ЗАМ. - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АС ПЛОВДИВ:

Първо, въпросът е за ВСС и Инспектората. Да се сменя ВСС и съставът на Инспектората със застъпване на мандатите, като Конституционния съд. Така ще се запази натрупаният управленски опит и няма да се налага новоизбраните членове на Съвета и Инспектората да губят време да научават механизмите за управлението на съдебната власт. Запазване на натрупания управленски опит и надграждане.

Второ, предлагат се нови идеи за дейности в управлението на съдебната власт. Дали е направена сметка колко това ще струва, дали този ресурс е осигурен или остойностен. Това не зависи нито от съдиите, нито от съдебната власт като цяло. Трябва да има финансиране. Не сме убедени, че това може да бъде осигурено. Управлението на сградите като идея. Преди беше към Висшия съдебен съвет, мина към Министерството, сега пак се връща към ВСС. Но ако няма финансова обезпеченост, това е обречено още в самото начало. Ако няма ресурси, за какво говорим?

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Относно сградите, това е важна тема и бих искал да чуя повече по нея. Заварих управлението на сградите в едно неудовлетворително състояние. Усещам, че все едно е ставало въпрос за чужд интерес в периода, в който Министерството е оглавявало тези дейности. Не са били полагани достатъчно усилия в тази насока. Конкретното предложение дойде от депутати от Патриотичния фронт. Това беше техният пакет и не съм се противопоставял. Въпрос на преценка е кой работи по-добре. Оценката ми е, че ако отговоря министерството ще бъде по-добре, тъй като е извън системата и ще има арбитражна функция. Относно бюджета - пред нас предстоят разговори и дебати. Надявам се, че бюджетът няма да

спре изпълнението на програмата. Ние първо трябва да решим как искаме да изглежда системата, но това е важен приоритет и се надявам, че няма да се спре, но е въпрос на разговори, които предстоят.

ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОС ПЛОВДИВ:

Подкрепям мнението на съдия Георгиев относно недвижимите имоти. Когато тези функции бяха вменени на ВСС, всичко ставаше по-бързо. На втората седмица от направеното предложение се действаше – вземаха се мерки и имаше доклад за необходимостта от съответния ремонт. Още докато бях председател на Районен съд Пловдив, беше внесено предложение, входирано в Министерство на правосъдието, за ремонтване на покрива на архива на Районен съд Пловдив, защото когато вали, в архива е като водопад – има прояждане, имаме нарушаване на конструкцията, но до момента нямаме решение. Получихме уведомително писмо какво е планирано по отношение на нашите сгради и какво не е планирано. Ремонтът на покрива е отложен за по-добри времена. Ако се възстановят тези правомощия на ВСС, ще има бързина и оперативност и по-добро решение на проблемите.

По отношение темата за мандатите. Няма да се впускам в подробности. Аз съм един от председателите с повече от два мандата. Мисля, че вместо да се търсят варианти да се ограничават мандатите, трябва да се помисли и затова, че ще си играем на избори и ще създадем два властови центъра, като съдебният администратор ще бъде една нова номенклатура. Вместо това, според мен, трябва да се концентрираме в повече възможности за освобождаване на ръководители, които не са пригодни за тази работа и не си я вършат, както трябва. Да предвидим повече защитни механизми за отстраняване за тези ръководители, които не се справят със задълженията си.

Искам да обърна повече внимание на въвеждането на електронното правосъдие. Част от нещата са уредени и се прилагат. Написаното и разписано в Закона звучи много добре. Но, струва ми се, че отново впрягаме каруцата пред коня. Става въпрос за материалното осигуряване от ВСС. На практика, в момента всички работим с много остаряла техника. На места се работи с техника, която отдавна е за регионалния музей. Аз съм за електронното правосъдие с две ръце. Но трябва да се осигури съответно хардуер, софтуер, за да заработи то ефективно. В противен случай създаваме правила, без те да могат да функционират. В крайна сметка мисля, че имаше правила, които бяха приети, за финансова

обосновка на предложението, необходимите средства са доста и трябва да се набавят. Тези промени касаят и промени и в други закони и когато променяме закона, той трябва да има съотнесимост и към другите закони.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Искам да Ви уверя, че за електронното правосъдие е изготвена подробна пътна карта и е предвидено финансиране. В тази част притеснения не би трябвало да има. Една от първите мерки по реализацията на пътната карта ще бъде преглед на наличния хардуер и се надяваме, че в това отношение няма да бъдат създадени проблеми.

Г-Н ВЕСЕЛИН ХАДЖИЕВ:

Искам да уточня, че част от съдилищата работят в тази насока. В нашия съд, например, се сканира от две години и е създадена база данни на т.нар. електронни дела. Идеята е всичко, което го има в делото, да го има и в електронната папка. Там, където се работи в тази насока обаче, се работи в различни формати. Това ще създаде проблеми. Имаме проблеми в изключително различните подходи, в различни форми на отделните съдилища и в много от случаите начините, по които се работи, са несъвместими. Например, различни скорости, различни информационни системи, деловодни програми. Трябва да се види дали ще са съвместими със следствие, прокуратура, МВР, ДАНС, за да има обща свързаност.

Искам да отбележа и друго. Днес получихме писма от ръководителите на Съдебна охрана, с които ни уведомяват, че при тях ще има 10% съкращения. Във всички съдилища ще бъде намален ресурсът в тази насока. Ако това се случи, ще бъде намален и ресурсът в съдилищата и ще изпаднем в невъзможност да си вършим работата, защото те не само охраняват, но и конвоират лишени от свобода, връчват призовки, т.е. тяхната дейност е по-широка и това ще даде пряко отражение върху нашата правораздавателна работа. По този начин ще стигнем до състояние, в което част от делата ще се гледат много трудно. Евентуално това ще ни принуди да наемаме външни фирми за охрана, но няма как на тези фирми да се възложи да конвоират или да връчват призовки.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Искам да Ви уведомя, че това писмо са си позволили да го изпратят преждевременно. Това е една друга част от това, което правим. Нашата цел е по някакъв начин да прехвърлим проблема. Не ги възприемайте тези писма толкова сериозно. Действително, трябва да се направят 10-

процентни съкращения. Наясно сме, че ще се затрудни работата, а това не може да си го позволим. Имаме диалог и тези 10% съкращения ще бъдат в администрацията. Знаете, че главният прокурор сезира КС за намалението на бюджета и за невъзможността да се работи с този намален бюджет. Министерството също е в тежко положение, но сме наясно с това и ще се постареем тези съкращения в съдебна охрана да не се отразят на работата на съдилища.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Критиките Ви са градивни по отношение на ремонтите на сградите и ще помислим за връщане на правомощията относно ремонтите на ВСС. Предложението е обсъдено и се реагира. Сега отношението е като към нещо чуждо. Например в Карлово имаме разцепваща се сграда, сега идваме от Пещера – там положението не е по-добро. Поръчката е направена, а изпълнителят не работи. Затова смятаме, че връщането на правомощията на ВСС относно ремонтите на сградите е добър път, който е показал добра практика в миналото.

АСЕН ЦВЕТАНОВ – МЛАДШИ СЪДИЯ В ОКРЪЖЕН СЪД СТАРА ЗАГОРА:

Ще бъда кратък. Ще засегна два въпроса.

Първият е дали ВСС да бъде постоянно или непостоянно действащ орган или не. Мисля, че към настоящия момент, като постоянно действащ, той работи. За да бъде извършена промяна, следва да има аргументи в този смисъл. За непостоянно действащ ВСС ще трябва да се изгради аргументация. Ако не са постоянно действащи членовете на ВСС, те ще бъдат ангажирани, освен с дейността си като членове на ВСС, и с пряката си правораздавателна работа. Няма да имат възможност и време да се запознаят с предложенията, за които трябва да гласуват. Отиват на комисия, коментират, вдигат ръка незапознати. Т.е., при непостоянно действащ орган, членовете на ВСС ще бъдат също и редови съдии и няма да имат време и възможност да се запознаят с дейността на ВСС. Абсурдно е да се взимат решения, без да бъдат предварително запознати, а просто ще вдигат ръка, за да гласуват. Второ - те работят със съдии и прокурори и, например, един съдия, ако чете оправдателна присъда и този прокурор трябва да вземе становище относно работата на този съдия? Като член на комисия на него ще му е нужно близо година, за да навлезе в работата, в конкретните задачи и евентуално да си свърши работата и да се

командирова за един ден, според мен, е несериозно. Може да се помисли за постоянно действащи членове по места.

Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ:

Във ВКС разисквахме тази тема. Отношението на постоянно действащите комисии също се дебатира. Искам да уточня, че се мисли също за членове на ВСС на действащи адвокати.

Г-Н ЛЮБЕН ХАДЖИИВАНОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД СМОЛЯН:

В подкрепа на колегата ще кажа, че наблюдавам една еволюция от непостоянно действащ ВСС през постоянно действащ ВСС до полупостоянно действащ ВСС. Помислете като член на ВСС и като редови съдия в окръжен съд какъв ще е процентът на натоварване. Как ще стане този човек като съдия, като член на ВСС и трето като професионалист да се изгражда. Каква ще бъде ефективността на този човек, първо, като действащ съдия, второ, като действащ член на ВСС, и, трето, като професионалист, който трябва да се усъвършенства? Той ще бъде в постоянен конфликт поради тези си качества. Подкрепям несъвместимостта между качествата на член на съвета и редови съдия.

Г-Н ДИМИТЪР УЗУНОВ – ЧЛЕН НА ВСС:

Колегата Асен Цветанов е прав, че може да се получи разширено влияние на представителите. Какво ще стане, ако един адвокат е и член на съвета и ако съдията постанови акт, който не удовлетворява прокурора и адвоката, които, примерно, също са членове на съвета и са в една комисия? Сега, например, от Благоевградски район сме 7 – 8 души.

Г-Н ХРИСТО ИВАНОВ:

Включването на прокурорите в този разговор като че ли не отчита предложението да разделим дейността на прокурори и съдии. Вашите представителите ще избират хората пряко. На следващо място, идеята е членовете на ВСС да не се откъсват от работата си и да се развиват като професионалисти. Темата за постоянно действащ ВСС и непостоянно действащ ВСС е важна, но според мен е погрешно формулирана. Логиката при непостоянно действащия ВСС е както при борда на една голяма компания, да не се затъва в определена материя и тематика. Отделно задължителната динамика е част от проблематиката. Връщането към колегите може да се разглежда като постоянен коректив. Но, пак казвам, тази тема е погрешно формулиране на въпроса. Проблемът е колко е